

kvalitetsniveauet er blevet sænket på grund af bevillingssystemet.

Senest blev det understreget i »Idé og Perspektivgruppens rapport fra 2001«, hvor en række uafhængige eksperter efter anmodning fra daværende Undervisningsminister Margrethe Vestager undersøgte taxametersystemet. I 1995 foretog Danmarks Evalueringsinstitut tillige en grundig undersøgelse af taxametersystemets mulige indvirkninger på kvaliteten af de videregående uddannelser. Her blev det konkluderet, at der ikke kan påvises nogen entydig sammenhæng mellem uddannelsernes kvalitet og bevillingssystemet.

I forbindelse med det netop gennemførte OECD-review af de danske universiteter roste OECDs uddannelseseksperter det danske taxametersystem, for dets fokus på output og præstationer.

Princippet i taxametersystemet er, at pengene følger de studerende, og hensigten hermed er at skabe incitamenter på institutionsniveau til brugervenlig adfærd over for de studerende. En optimal bevillingssituation for universiteterne forudsætter således gode studiemiljøer, god vejledning og motiverede og kvalificerede studerende, der faktisk gennemfører uddannelsen.

Såfremt taxametersystemet skulle virke kvalitetsfremmende, forudsætter det, at undervisere og ledelse på universiteterne, i stedet for at fokusere på lave god undervisning med højt fagligt indhold, tilsidesætter gældende retsregler, og kompromitterer deres egen faglighed.

Hertil kommer, at de studerende ikke lader sig spise af med dårlig undervisning og dårlige uddannelser, så stemmer de med fødderne og finder et andet universitet – måske i et andet land.

Såvel undervisere som de studerende må forventes at være interesseret i den højeste kvalitet, og jeg har generelt tillid til, at universiteterne uddanner kandidater med et højt fagligt niveau. Dette understøttes af Rektorkollegiets pressemeddelelse af 9. juni 2004, hvori det afvises, at universiteternes går på kompromis med kvaliteten.

Rektorkollegiet betegner desuden taxametersystemet som »et brugbart princip, der er let at overskue for alle parter«, og påpeger at »ingen har endnu fundet en bedre løsning«.

I øvrigt er jeg ikke enig i de fem professorers sammenkædning af kvalitet og faglighed med taxametersystemet. Kvalitet og faglighed i uni-

versitetsuddannelserne reguleres ikke via bevillingssystemet, men via universiteternes ledelse, det eksterne censorkorps og løbende uddannelsesevalueringer. Dette er understreget i den nye universitetslov, som i § 3 stk. 2 giver mig mulighed for, som ansvarlig minister, at nedlægge en uddannelse, hvis kvaliteten er utilfredsstillende.

Mit udgangspunkt er derfor stadig, at det i det daglige er det enkelte universitet, der har – og skal have – ansvaret for kvalitet og faglighed, mens censorerne skal sikre kvaliteten og det faglige niveau ved eksamen. Ministeriet kræver og forventer, at universiteterne holder den faglige standard, og hvis der er professorer, som har devalueret deres uddannelser, er det helt uacceptabelt, og universitetets ledelse skal skride ind.

Fra centralt hold er der desuden flere initiativer på vej for at styrke kvalitetssikringen på universiteterne. Videnskabsministeriet skal bl.a. på baggrund af universitetsloven udstede nye regler for censorer og evaluering. Her vil ministeriet inddrage censorernes erfaringer og finde de steder, der har brug for en opstramning. Censorerne skal være sikre garanter for faglighed og kvalitet – det skylder vi de studerende.

Som opfølgning på den nye universitetslov skal evaluering af undervisningen og hele uddannelser styrkes, og det med de studerende som aktive medspillere. På samme måde skal studievejledningen styrkes og integreres med erhvervsvejledning. Ministeriet arbejder i øjeblikket på en »vejledning om gennemsigtighed og åbenhed i universitetsuddannelserne«, der sigter på, at give studerende, forældre og virksomheder gennemskuelig og relevant information om kvalitet, gennemførelse, beskæftigelse m.v. for de enkelte uddannelser.

Regeringens noget-for-noget politik gælder også her: De nye udviklingskontrakter skal ud over krav om høj kvalitet og faglighed, også indeholde mål for, om universiteterne giver de unge relevant uddannelse, som arbejdsmarkedet kan bruge.

Endelig skal vi se på, om vi kan forenkle og forbedre taxametersystemet, og jeg har allerede i starten af året nedsat et udvalg under Videnskabsministeriet, som skal komme med forslag hertil. Som opfølgning på de fem professorers kritik af taxametersystemet, har jeg bedt udvalget forholde sig til kritikken i deres samlede rapport, som forventes færdig ultimo 2004.